

KAMASZ-NAPLÓMBÓL

A határban már századszor törölték
az aratók kezük szárával arcuk

Kutya se vakkantott rám szenderegtek
szárnyuk porba lógatták a tyúkok
az asszonyok megoldották kendőjüket

Üres ház tornácán aludt a lány
szunyogháló alatt tizennégy évesen
én meg tizenhat voltam: összegyúrva
idealizmusból és szenvedélyből

Aludt a lány parasztlány duzzadó
bejárta álmait a füleddt koradélután
néhány hajfürjtjét homlokára
tapasztották verejtékgyöngyei

Aludt a lány reszketve próbálgattam
megkeresni a szunyogháló rését
s a nevéen szólítottam többször csöndesen

Nem válaszolt később lassan kinyitva
fátylas szemét rámnézett alva még
motyogott valamit leszállt az ágyról
a szunyoghálót alul fölemelve
kibújt és szájszélén lágy reszketéssel
megindult a bozotos kert felé...